

Nr.58/III-5/2025

CONCLUZII

*formulate de procuror în cauza nr.77/1/2025
a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea
unor chestiuni de drept în materie penală, având ca obiect
rezolvarea de principiu a următoarei chestiuni de drept :*

„Dacă în cazul infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de dispozițiile art.219¹ alin.1, 1² și alin.3 lit.a și b din Codul penal, pentru întrunirea elementelor de tipicitate a faptei este necesară și îndeplinirea condiției privind urmărirea scopului obținerii unei satisfacții sexuale?”

Prin încheierea din data de, întocmită în cauza penală nr. aflată pe rolul său, Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală a adresat Înaltei Curți de Casație și Justiție solicitarea de a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept mai sus menționate.

I. Situația juridică premisă care a generat problema de drept supusă dezlegării

Pe rolul Curții de Apel București se află înregistrat apelul declarat de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4, împotriva sentinței penale nr..... din data de, prin care Judecătoria Sectorului 4 – Secția Penală în temeiul art.396 alin.1 și 5 din Codul de procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit.b teza I din același cod (fapta nu este prevăzută de legea penală) a dispus achitarea inculpatei pentru săvârșirea infracțiunii de agresiune sexuală în formă continuată (2 acte materiale), prevăzute de art.219¹ alin.1, alin.1², alin.3 lit.a și b din

Codul penal, cu aplicarea art.35 alin.1, art.41 alin.1 și art.5 din Codul penal, întrucât faptele nu sunt prevăzute de legea penală.

În fapt, în cuprinsul actului de sesizare s-a reținut, în esență, că la data de ..., în timp ce se afla în locuința situată în București, inculpata ... a determinat-o pe fiica sa minoră ..., în vârstă de aproximativ 3 ani și jumătate, pe care o avea în grijă, prin constrângere, raportat la lipsa unui consimțământ valabil exprimat și profitând de imposibilitatea persoanei vătămate de a-și exprima voința, în raport de vârsta fragedă a acesteia pentru a înțelege ce se întâmplă, să examineze vizual, îndeaproape, organul genital al acesteia, precum și să-l exploreze prin atingerea repetată a acestuia cu mâna, iar, în data de ..., în jurul orei 21:55, în timp ce se afla în locuința situată în București, a sărutat-o pe buze pe fiica sa minoră ..., în vârstă de aproximativ 3 ani și jumătate, pe care o avea în grijă, prin constrângere, raportat la lipsa unui consimțământ valabil exprimat și profitând de imposibilitatea persoanei vătămate de a-și exprima voința, în raport de vârsta fragedă a acesteia pentru a înțelege ce se întâmplă, respectiv și-a deschis gura când minora s-a apropiat, cu buzele, să o sărute, iar apoi și-a introdus limba în gura persoanei vătămate.

Prin încheierea instanței din data de ..., s-a schimbat încadrarea juridică din infracțiunea prevăzută de art.219 alin.1, alin.2 lit.a, b, c și alin.2¹ teza a I-a din Codul penal, cu aplicarea art.35 alin.1 din același cod și art.41 alin.1 din Codul penal în infracțiunea prevăzută de art.219¹ alin.1, alin.1², alin.3 lit.a) și b) din Codul penal, cu aplicarea art.35 alin.1 din același cod și art.41 alin.1 din Codul penal, cu aplicarea art.5 din același cod, apreciindu-se ca fiind lege penală mai favorabilă Codul penal în vigoare la momentul judecării cauzei.

Prin sentința penală nr. ..., pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București – Secția Penală în dosarul nr. ..., în baza art.396 alin.1 și 5 din Codul de procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit.b) teza I-a din Codul de procedură penală raportat la art.219¹ alin.1, alin.1², alin.3 lit.a) și b) din Codul penal, cu aplicarea art.35 alin.1 din același cod și art.41 alin.1 din Codul penal, cu aplicarea art.5 din același cod, a fost achitată inculpata ... pentru săvârșirea infracțiunii de agresiune sexuală în formă continuată (2 acte materiale), întrucât faptele nu sunt prevăzute de legea penală.

În motivarea acestei soluții, s-a reținut în esență că : „Din probele administrate în cauză rezultă cu certitudine că inculpata, la data de ..., a determinat-o pe minoră să îi examineze vizual, îndeaproape, organul genital, precum și să îl exploreze prin atingerea repetată a acestuia cu mâna, momente care au fost înregistrate de inculpată cu telefonul mobil, precum și că în data de ..., inculpata... i-a permis minorei să o sărute și și-a introdus limba în gura acesteia, însă instanța

apreciază ca prin această conduită inadecvată inculpata nu a urmărit să obțină satisfacție sexuală, neputând fi caracterizată ca reprezentând acte de agresiune sexuală în sensul legii penale”.

Împotriva sentinței penale menționate a declarat apel Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București, iar prin motivele de apel depuse la dosar s-a criticat hotărârea instanței de fond sub aspectul achitării inculpatei ... pentru infracțiunea de agresiune sexuală pentru care a fost trimisă în judecată, susținându-se că problema esențială pe care o ridică soluția de achitare constă, în esență, în aspectul dacă art.219¹ din Codul penal, atunci când face referire la noțiunea de act de natură sexuală, impune ca prin intermediul acestuia să se urmărească obținerea unei satisfacții sexuale.

II. Dispoziții relevante

Codul penal

Art. 218¹: Violul săvârșit asupra unui minor

1. Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor care nu a împlinit 16 ani se pedepsesc cu închisoarea de la 7 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

¹. Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un minor cu un alt minor cu vârsta sub 14 ani se sancționează potrivit dispozițiilor art.114.

2. Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsesc cu închisoarea de la 8 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

3. Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de către un minor cu un alt minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsesc cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

4. Dacă faptele prevăzute la alin.(1) - (3) sunt comise în una din următoarele împrejurări :

a) fapta a fost comisă de către un membru de familie al minorului sau de către o persoană care conviețuiește cu minorul;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia cauzată de boală, handicap psihic sau fizic, situație de dependență ori de o stare de incapacitate fizică sau psihică;

c) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața minorului în orice alt mod;

d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

e) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;

f) fapta a fost săvârșită de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism ori o infracțiune de trafic de persoane sau trafic de minori;

g) în urma faptei, victima a rămas însărcinată, maximul special al pedepsei se majorează cu 3 ani.

5. Dacă faptele prevăzute la alin.(1) și (1¹) au fost comise în schimbul unei remunerații, al unui folos material ori al unui avantaj în natură sau al promisiunii unor astfel de beneficii, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

5¹. Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor cu vârsta între 16 și 18 ani se pedepsesc cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, dacă :

a) minorul este membru de familie al majorului;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei boli, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;

c) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața minorului în orice fel;

d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

5². Fapta prevăzută la alin. (5¹) se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani dacă :

a) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;

b) fapta a fost comisă de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor ori o infracțiune de trafic de persoane sau trafic de minori.

6. Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 9 la 18 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

7. Faptele prevăzute la alin. (1) și (1¹) nu se sancționează dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 5 ani.

8. Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin.(1)- (5²) se pedepsește.

Art. 219¹: Agresiunea sexuală săvârșită asupra unui minor

1. Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 218¹, comis de un major asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

1¹. Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 218¹, comis de un minor asupra unui alt minor cu vârsta sub 14 ani se sancționează cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

1². Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 218¹, comis de un major asupra unui minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

2. Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 218¹, comis între minori prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

3. Dacă faptele prevăzute la alin. (1)-(2) sunt comise în una din următoarele împrejurări:

a) fapta a fost comisă de către un membru de familie al minorului sau de către o persoană care conviețuiește cu minorul;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia cauzată de boală, handicap psihic sau fizic, de o situație de dependență ori de o stare de incapacitate fizică sau psihică;

c) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața minorului în orice alt mod;

d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

e) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;
f) fapta a fost săvârșită de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor ori o infracțiune de trafic de persoane sau trafic de minori,
maximul special al pedepsei se majorează cu 3 ani.

3¹. Comiterea de către un major a unui act de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 218¹, împotriva unui minor cu vârsta între 16 și 18 ani se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, dacă :

a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, cauzată de boală, handicap psihic sau fizic, situație de dependență sau de o stare de incapacitate fizică sau psihică;

c) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

d) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața minorului în orice alt mod.

3². Dacă faptele prevăzute la alin. (3¹) sunt săvârșite în următoarele împrejurări :

a) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;

b) fapta a fost comisă de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor ori o infracțiune de trafic de persoane sau trafic de minori,
limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

4. Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 8 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

5. Faptele prevăzute la alin. (1) și (1¹) nu se sancționează dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 5 ani.

6. Dacă actele de agresiune sexuală au fost precedate sau urmate de săvârșirea unor fapte prevăzute la art. 218¹ alin. (1)-(3), acestea constituie infracțiunea de viol săvârșit asupra unui minor.

7. Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (1)-(3²) se pedepsește.

III. Analiza admisibilității sesizării

Pentru a fi admisibilă, solicitarea fundamentată pe procedura prevăzută de art.475 și următoarele din Codul de procedură penală, trebuie să îndeplinească următoarele condiții :

1. sesizarea să fie formulată de un complet investit cu soluționarea unei cauze în ultimă instanță;
2. să existe o problemă de drept susceptibilă a fi soluționată în mod diferit de instanțe;
3. problema de drept a cărei dezlegare se solicită să nu fi fost supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție, nestatuându-se asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;
4. de lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată.

Analizând sesizarea formulată de Curtea de Apel București, apreciem că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate.

Astfel, sesizarea este formulată de un complet investit cu soluționarea unei cauze în ultimă instanță, fiind vorba despre o instanță de apel, care a fost sesizată cu soluționarea apelului declarat împotriva sentinței instanței de fond prin care s-a soluționat acțiunea penală în cauză.

De asemenea, problema de drept invocată de Curtea de Apel București este susceptibilă a fi soluționată diferit de instanțe, având în vedere faptul că această chestiune a fost ridicată și dezbătută de magistrați cu prilejul Întâlnirii președinților secțiilor penale ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel, care a avut loc în perioada 31 octombrie - 1 noiembrie 2024, ocazie cu care au fost dezbătute opiniile divergente existente.

Totodată, semnificația sintagmei „act de natură sexuală” din conținutul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art.219¹ din Codul penal este determinantă, în ceea ce privește soluționarea acțiunii penale în unul din modurile prevăzute la art.396 din Codul de procedură penală.

IV. Analiza juridică pe fond

Odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal adoptat prin Legea nr.286/2009, legiuitorul a reorganizat și extins infracțiunile contra libertății și integrității sexuale, incriminând și agresiunea sexuală.

Prin Legea nr.217/2023¹, modificată prin Legea nr.424/2023², dorind să sporească gradul de protecție acordat minorilor victime ale infracțiunilor împotriva libertății și integrității sexuale, legiuitorul a prevăzut ca infracțiune distinctă agresiunea sexuală săvârșită asupra unui minor.

Prin sesizarea formulată, instanța de trimitere întreabă instanța supremă dacă pentru întrunirea condițiilor de tipicitate ale infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor este necesar ca aceasta să fie comisă în scopul obținerii de către făptuitor a unei satisfacții sexuale.

Din formularea folosită reiese, în esență, că instanța de trimitere dorește să afle dacă scopul obținerii unei satisfacții sexuale face parte din conținutul constitutiv al infracțiunii de agresiune sexuală.

Orice acțiune umană conștientă este caracterizată prin existența unui scop, fiind opțiunea legiuitorului de a acorda efecte juridice și de a stabili întinderea acestora, în cazul infracțiunilor.

Astfel, s-a menționat în doctrină³ că dacă scopul nu este prevăzut în textul normei de incriminare, acesta poate fi avut în vedere eventual ca element de individualizare sau ca circumstanță atenuantă judiciară.

Însă, dacă scopul avut în vedere la comiterea unei infracțiuni este menționat în structura incriminării tip, acesta reprezintă fie un element constitutiv al faptei de bază, fie un element al formei agravate.

În acest din urmă caz, scopul reprezintă o cerință atașată laturii subiective a infracțiunii, iar neîndeplinirea condiției referitoare la scopul urmărit prin comiterea infracțiunii atrage neîntrunirea condițiilor de tipicitate subiectivă ale infracțiunii ori determină înlăturarea formei agravate.

Analizând textul incriminării de la art.219¹ din Codul penal, se observă că legiuitorul nu a prevăzut în conținutul incriminării o condiție referitoare la scopul care să trebuiască urmărit de făptuitor, respectiv, de a obține o satisfacție sexuală.

Nefiind prevăzut în textul infracțiunii ca aceasta să fie comisă în scopul obținerii unei satisfacții sexuale, reținerea pe cale jurisprudențială a unei astfel de cerințe de tipicitate reprezintă o adăugare nepermisă la lege, o interpretare ce excedează voinței legiuitorului.

¹ pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr.504/2002;

² privind modificarea și completarea Legii nr.217/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr. 504/2002;

³ Florin Streteanu, Daniel Nițu - Drept penal. Partea generală, vol. I, Universul Juridic, București, 2014, pag. 347;

Singura mențiune referitoare la existența unui scop se regăsește în conținutul formei agravate prevăzute la alin.3 lit.d din art.219¹ din Codul penal, când fapta de agresiune sexuală este comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

Faptul că legiuitorul nu a avut intenția de a atașa conținutului infracțiunii o astfel de cerință privind scopul de a obține o satisfacție sexuală, reiese chiar și din reglementarea acestei forme agravate caracterizate prin scopul producerii de materiale pornografice.

Astfel, atât timp cât scopul avut în vedere de făptuitor este de a produce materiale pornografice (motivația fiind eventual chiar una exclusiv lucrativă), apare evident că legiuitorul a considerat irelevant dacă făptuitorul urmărește să obțină o satisfacție sexuală în cazul formei agravate.

Dacă scopul obținerii satisfacției sexuale este irelevant în ceea ce privește forma agravată, acesta nu poate fi reținut nici în cazul formei tip ale cărei elemente de tipicitate trebuie îndeplinite ca condiție pentru a se reține forma agravată.

Analizând întrebarea formulată raportat la cauza în care a fost invocată, se observă că stabilirea semnificației sintagmei „act de natură sexuală” din conținutul infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, reprezintă reala dificultate cu care se confruntă instanța de trimitere.

Pentru reținerea întrunirii condițiilor de tipicitate obiectivă ale acestei infracțiuni este necesară întreținerea unui act de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art.218¹ din Codul penal, privind infracțiunea de viol săvârșit asupra unui minor.

Din această perspectivă, infracțiunea de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor este una cu conținut deschis și reflectă opțiunea legiuitorului de a stabili actele ce realizează conținutul acestei infracțiuni, prin excluderea celor incriminate în cadrul violului săvârșit asupra unui minor.

În cazul infracțiunii de viol săvârșit asupra unui minor, actele de natură sexuală ce realizează conținutul infracțiunii sunt enumerate explicit : raportul sexual, actul sexual oral sau anal și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală, iar în cazul infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor este indicată doar caracteristica esențială a actelor care alcătuiesc latura obiectivă, respectiv natura sexuală a actelor, care sunt diferite de cele prevăzute la infracțiunea de viol.

Prin această manieră de reglementare a actelor de natură sexuală, legiuitorul a incriminat toate formele de agresiune sexuală, intenția sa fiind de a asigura o protecție cât mai largă a libertății sexuale a persoanei.

Întrucât legiuitorul nu a oferit o definiție a sintagmei „act de natură sexuală” și nu este posibilă nici enumerarea exhaustivă a actelor, ca în cazul infracțiunii de viol, Curtea Constituțională și Înalta Curte de Casație și Justiție au furnizat repere pentru stabilirea sferei de cuprindere a acestei sintagme.

Astfel, prin „act de natură sexuală”, se înțelege orice act prin care se tinde la obținerea excitației sexuale ori a satisfacției sexuale prin alte procedee decât acțiunea de penetrare⁴.

Actul realizat trebuie să aibă o conotație sexuală pentru orice persoană și să reprezinte un mijloc de satisfacere a instinctului sexual⁵.

Totodată, stabilirea naturii sexuale a unui act se realizează de către organele judiciare pentru fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele fiecărei cauze penale⁶.

Astfel, analiza deosebit de riguroasă a tuturor circumstanțelor ce însoțesc fapta : circumstanțe de loc, timp, relație preexistentă (și felul acesteia) sau inexistentă a autorului cu victima, însoțirea actului de alte gesturi sau cuvinte sugestive, lipsa unei alte justificări pentru comiterea actului (de exemplu o justificare medicală, atingere accidentală ș.a.), va releva dacă actul realizat de făptuitor are sau nu natură sexuală, dacă are conotație sexuală, dacă este un act specific satisfacerii instinctului sexual pentru oricine și, totodată, dacă este de natură să lezeze libertatea sexuală a persoanei.

În doctrină, s-a menționat că „esențial pentru a atrage calificarea ca act de natură sexuală este ca actul de executare respectiv să pună în discuție lezarea libertății sexuale a victimei, care este constrânsă la o conduită care, în sens larg, poate fi calificată ca o conduită sexuală”⁷.

Reținerea scopului urmărit de făptuitor de a obține satisfacție sexuală este, în opinia noastră, de natură să deturneze infracțiunea de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor de la rolul său, respectiv, de a nu lăsa nicio componentă a libertății sexuale a unei persoane neprotejată față de orice forme de agresiune⁸.

Astfel, a acorda importanță scopului urmărit de făptuitor, ar însemna ca în cazul în care acesta, raportat la toate circumstanțele faptice, realizează un act

⁴ Decizia nr. 420/2017 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 221 alin. 1 din Codul penal, parag. 17, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 801 din 10 octombrie 2017;

⁵ Decizia nr. 27/RC/18 ianuarie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală;

⁶ Decizia nr. 92/2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 219 alin. 1 și 2 din Codul penal, parag. 32, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 536/15 iunie 2023;

⁷ Sergiu Bogdan, Doris Alina Șerban - Drept penal, Partea specială, Infracțiuni contra persoanei și contra înfăptuirii justiției, Universul Juridic, București, 2020, pag. 330;

⁸ Decizia nr. 92/2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 219 alin. 1 și 2 din Codul penal, parag. 27, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 536/15 iunie 2023;

perceput de victimă și de orice persoană ca având o conotație sexuală și ca lezând libertatea sexuală a persoanei, să nu fie sancționat, deoarece făptuitorul nu a urmărit să obțină o satisfacție sexuală ci a comis un act împotriva libertății sexuale a victimei în scop de răzbunare, de umilire, de intimidare, pentru a produce materiale pornografice sau chiar pentru ca o terță persoană, și nu făptuitorul, să obțină o satisfacție sexuală.

Prin urmare, pentru a stabili natura sexuală a actului comis este necesar ca din toate circumstanțele faptei să reiasă, pe de o parte, că actul comis este un act de satisfacere a instinctului sexual, un act cu conotație sexuală, indiferent dacă făptuitorul a urmărit sau nu să obțină o satisfacție sexuală prin acesta și, pe de altă parte, că acel act a lezat libertatea sexuală a persoanei.

Pentru aceste motive,

În temeiul art.475 – art.477 din Codul de procedură penală

Vă solicităm

Admiterea sesizării adresate Înaltei Curți de Casație și Justiție și pronunțarea unei decizii prin care chestiunea de drept supusă dezlegării să primească următoarea rezolvare :

„În cazul infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de dispozițiile art.219¹ alin.1, 1² și alin.3 lit.a și b din Codul penal, pentru întrunirea elementelor de tipicitate a faptei nu este necesară și îndeplinirea condiției privind urmărirea scopului obținerii unei satisfacții sexuale.”

PROCUROR GENERAL,

Alex FLORENȚA